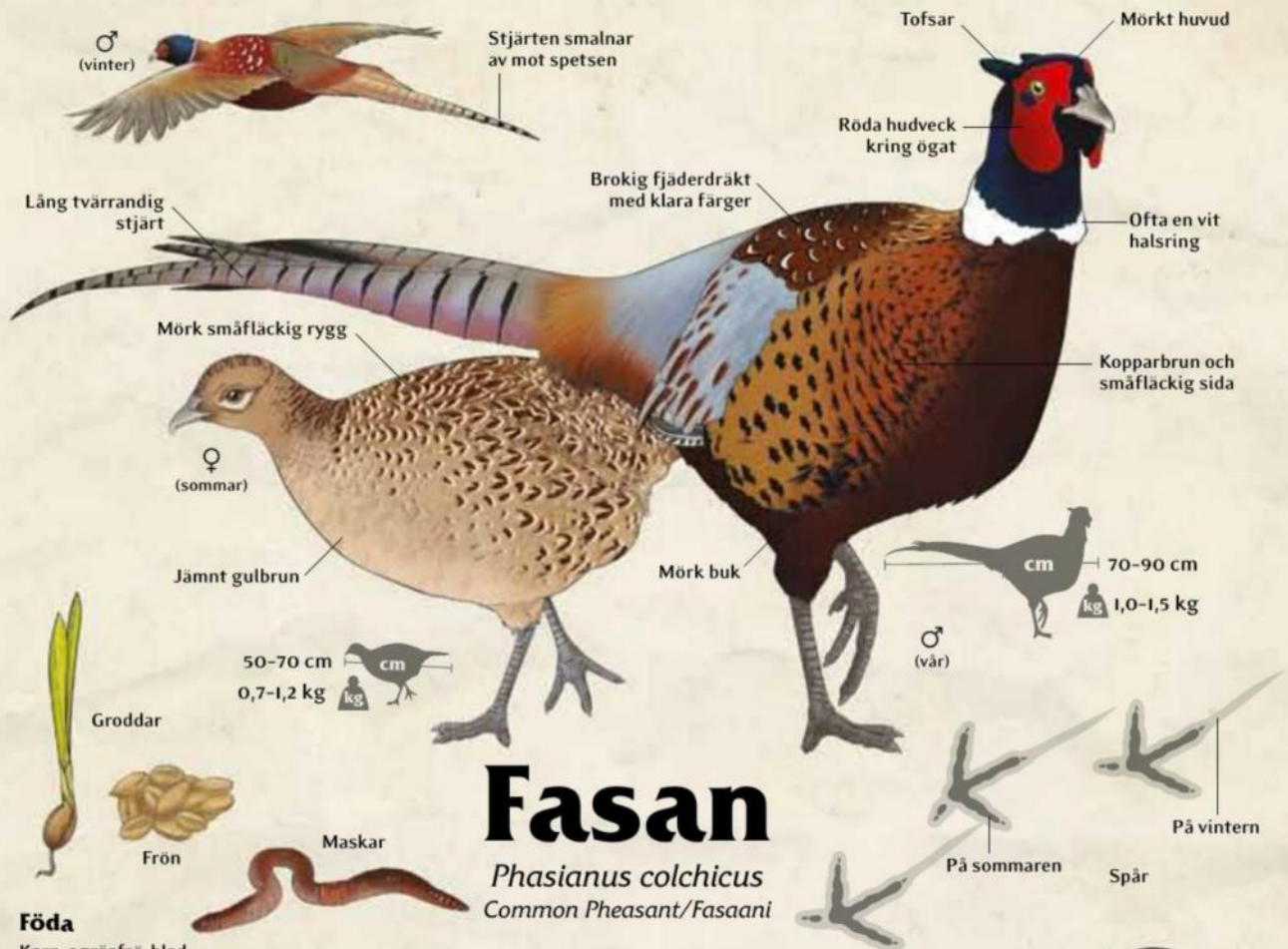

ILLUSTRATIONER: ASMO RAIMOAHO

Fasan

Phasianus colchicus
Common Pheasant/Fasaani

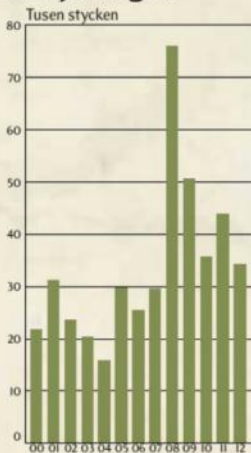
Föda

Korn, ogräsfrö, blad, blomställningar, ris och animalisk föda.

Spillning

Den årliga avskjutningen

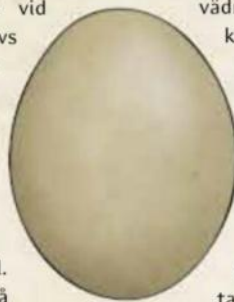
Fasanen har lång stjärt och kommer från Asien. Den introducerades i Finland på 1850-talet. Hanen är grann i klara färger, honan gulbrun med små mörka fläckar.

Fasanen förekommer i landets södra och mellersta delar i odlingslandskap och vid bebyggelse. Den trivs särskilt väl i dikesrenar och snår. Man ser den spatsera vid hus och utmed vägar.

Tuppens höga rop "göök-köö" ljuder när fasanen spelar i april. Fasantuppen samlar på

sitt spelrevir ett harem som kan bestå av 6-7 honor. Fasanen bygger sitt bo i gräset på en äng eller under buskar. Honan lägger i maj-juni 8-13 ägg.

Det finns både förvildade fasaner och uppfödda som sätts ut i naturen. Fasanen klarar i regel väl av vädret i vårt land, men den är klumpig och utgör ett lätt byte för duvhök. Fasan jagas med drevjakt och stående fågelhund. Den årliga avskjutningen varierar mellan 10 000 och 30 000 fåglar. Jaktsäsongen går från första september till sista februari.

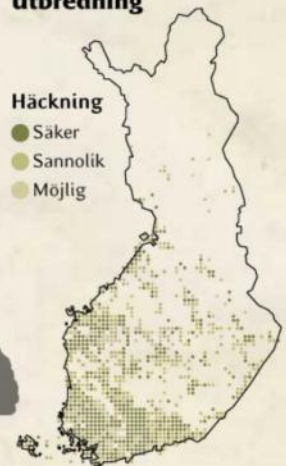
Ägg
8-13 st

Hönsfåglarna i Finland i storleksordning

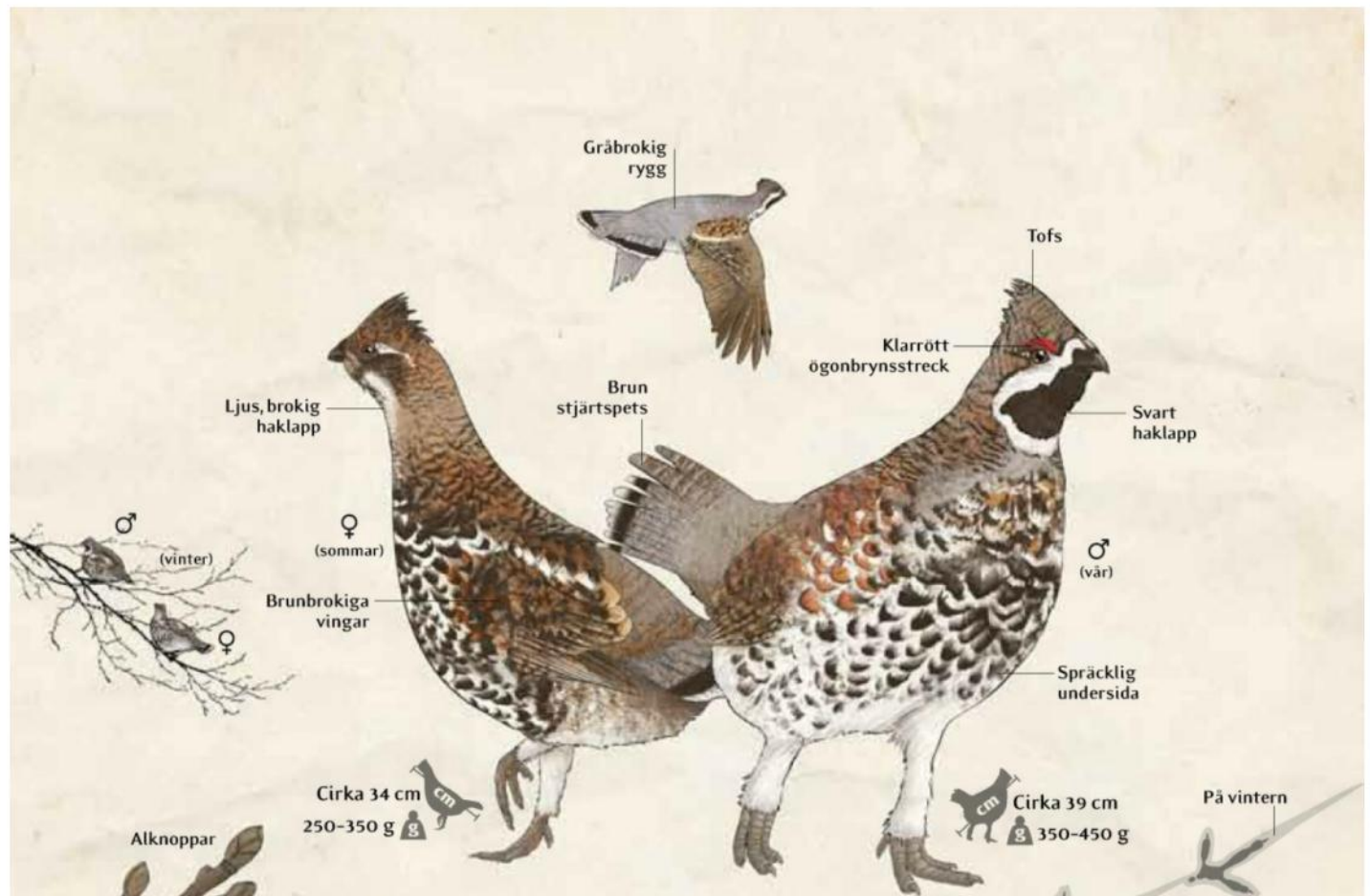

Utbredning

Häckning
● Säker
● Sannolik
● Möjlig

Källa: Lintuotlas.fi

Föda
På vintern knoppar och hängen av al och björk. På sommaren gräsväxter, skott, frön och bär. Ungarna äter också insekter.

Cirka 34 cm
250-350 g

Cirka 39 cm
350-450 g

Järpe

Bonasa bonasia
Hazel grouse/Pyy

Järpen är vår minsta skogshönsfågel och förekommer i hela landet med undantag av nordligaste Lappland. Arten trivs i snårig och frodig blandskog, i synnerhet om där växer al, björk och gran.

Det finns gott om järpe och arten tål jakt väl. De årliga populationsvariationerna kan vara väldigt stora, vilket är typiskt för hönsfåglar.

Järpen är en typisk revirhävande fågelart och kan därför jagas med lockjakt. Jakt med järpipa är en jaktform med

mycket gamla traditioner. På våren och hösten hävdar tuppen sitt revir med högljudna visslingar.

I flykten avger vingarna ett karaktäristiskt mjukt sus som hörs i korta intervaller omväxlande med glidflykt.

Järpen gynnas av små oskötta snår som lämnas kvar vid diken och bäckar och ger gömslen och föda.

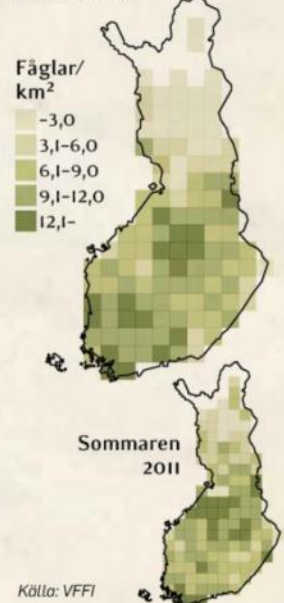
Järpen får jagas från 10 september till sista oktober, men om triangelinventeringarna visar att stammen är svag kan begränsningar införas.

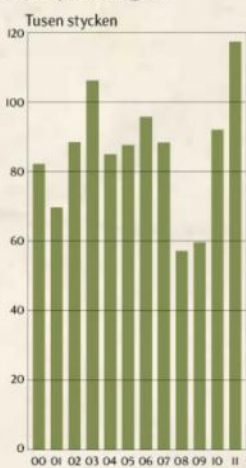
Ägg
7-11 st

Ungarna
blir flygga mycket tidigt; redan efter en vecka.

Stammens täthet
mätt i rutor om 50 x 50 km sommaren 2012

Den årliga avskjutningen

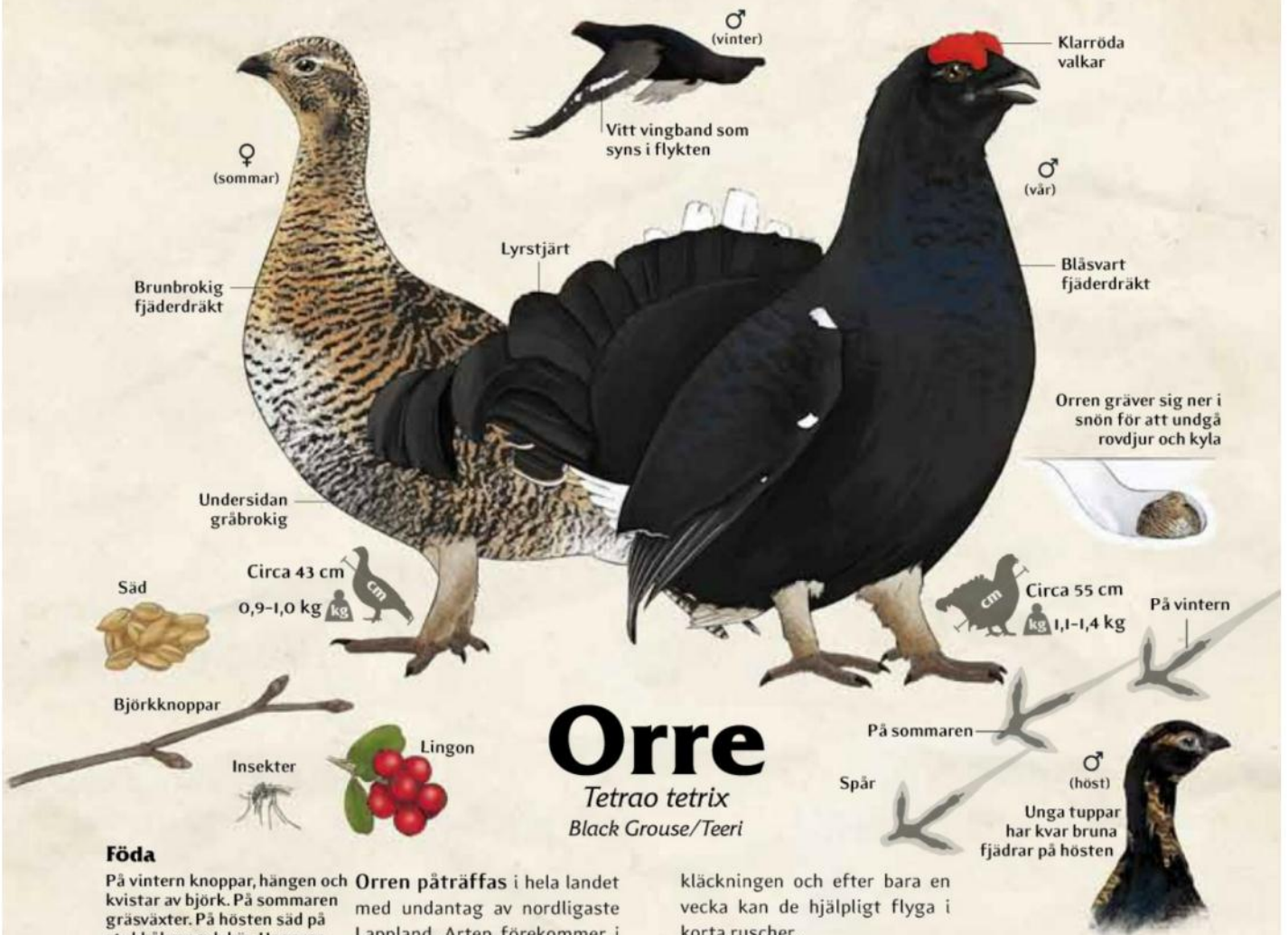

Hönsfåglarna i Finland i storleksordning

Källa: VFFI

Vitt vingband som syns i flykten

Orre

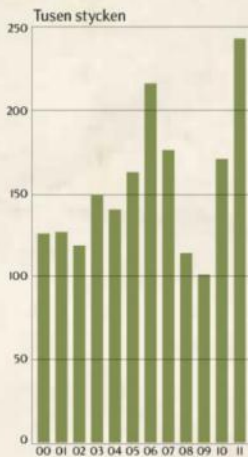
Tetrao tetrix
Black Grouse/Teeri

Föda

På vintern knoppar, hängen och kvistar av björk. På sommaren gräsväxter. På hösten säd på stubbåkrar och bär. Ungarna äter också insekter.

Den årliga avskjutningen

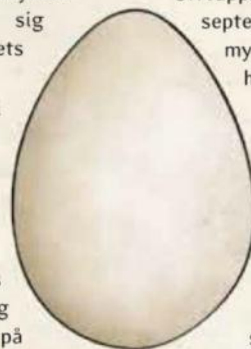
Orren påträffas i hela landet med undantag av nordligaste Lappland. Arten förekommer i luckig blandskog, på vintern där det växer björk, på sommaren i frisk skog och myrkanter. Orren anpassar sig lättare till skogsbrukets ingrepp än tjädern.

När orren spelar i mars-april är lätet en rad olika bubblande och pyschande ljud. Hönan låter höra ett skrockande "kock, kock" medan tuppens läte är en tvåstavig väsning. Vid lockjakt på orre härmar jägaren artens läten. Orrens ungar börjar följa med hönan strax efter

kläckningen och efter bara en vecka kan de hjälpligt flyga i korta ruscher.

Orren är ortstrogen, men unga individer kan vandra på hösten. Orrtupparna samlas ofta i september-november på myrar eller åkrar för höstspel som dock inte nämnvärt intresserar hönorna.

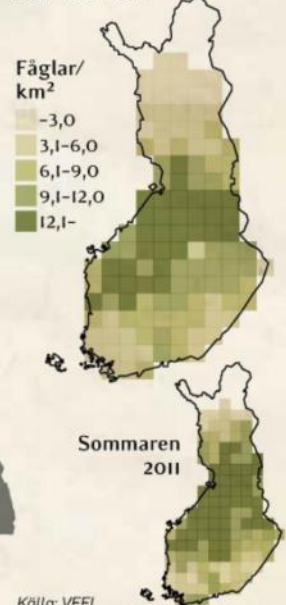
Orren jagas traditionellt med spets och numera även med andra fågelhundar. Det är inte ovanligt att jägare stoppar ner några bulvaner i ränseln innan de beger sig till gryningspasset.

Ägg
6-10 st

Stammens täthet

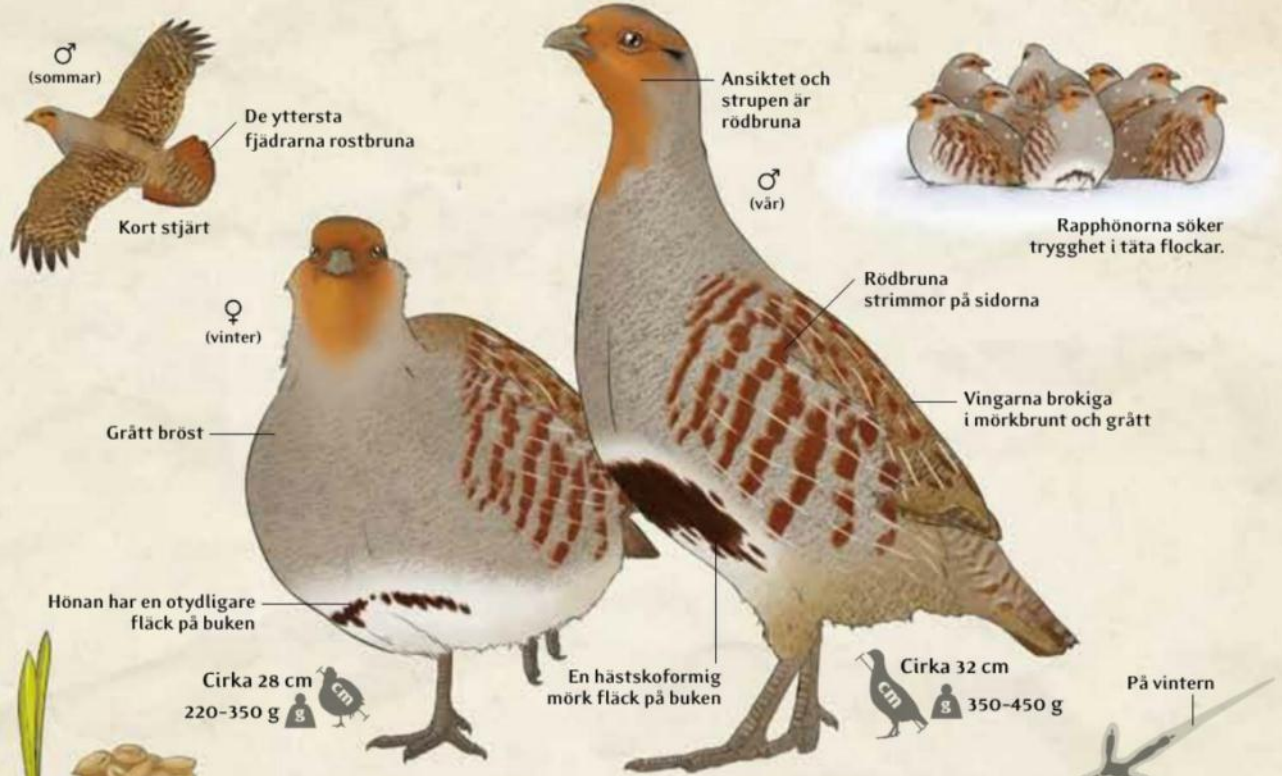
mätt i rutor om 50 x 50 km
sommaren 2012

Hönsfåglarna i Finland i storleksordning

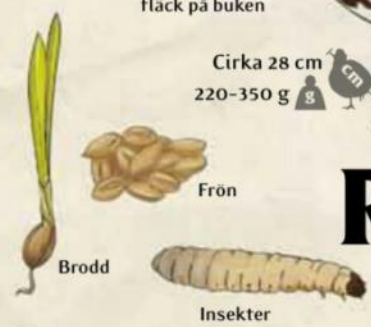

Källa: VFFI

Rapphöna

Perdix perdix
Grey Partridge/*Peltopyx*

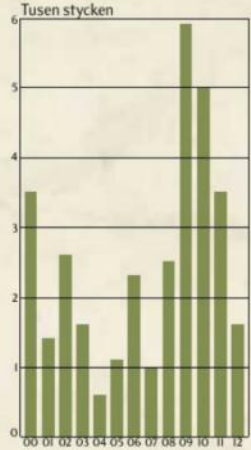

Föda

Brodd, gräs, ogräsfrö, korn, blommor, löv, knoppar och insekter.

Den årliga avskjutningen

Rapphönan förekommer i jordbrukslandskap i den södra hälften av Finland och vid västkusten där stammen är starkast. Rapphönan är vår minsta jaktbara hönsfågel. Den är bara aningen mindre än järpen.

Rapphönan häckar på marken. Boet finns vid en åkerkant eller på en äng, dolt av växtlighet. I maj lägger hönan i genomsnitt nästan 20 enfärgat brungula, bruna eller olivgröna ägg. Hönan ruvar i cirka 25 dagar och ungarna blir flygga redan två veckor

Ägg
10-30 st

efter kläckningen. Rapphönor föds även upp och sätts ut i terrängen. Vi arbetar med att sköta och stärka de vilda bestånden medan jakten inriktas på de utplanterade bestånden. Den årliga avskjutningen rör sig mellan 500 och 6000 rapphönor.

Rapphönan är jaktbar i landskapen Österbotten, Södra Österbotten, Mellersta Österbotten och Norra Österbotten 10.9-31.10. I övriga delar av landet kräver jakten licens av Finlands viltcentral.

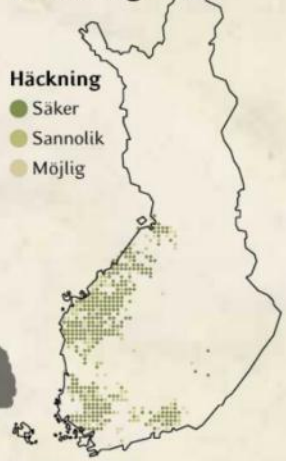
Hönsfåglarna i Finland i storleksordning

Ungarna lär sig tidigt flyga, flygga efter ett par veckor.

Utbredning

Källa: Lintuatlas.fi

Ripa

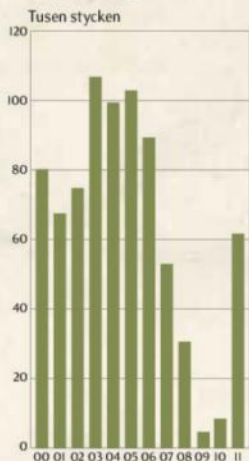
lagopus lagopus
Willow ptarmigan/Willow Grouse

Föda

På vintern knoppar, hängen och kvistar av vide och björk. På sommaren blad, skott och bär. Ungarna äter också insekter.

Den årliga avskjutningen

Ripan är en hönsfågel som förekommer i norra Finland. Arten håller gärna till på halvöppna myrar och i fjällbjörkskog. Den har tidigare förekommit i hela landet men går nuförtiden inte längre söderut än de vida myrarna i Satakunta och södra Österbotten.

De ripbestånd som lever i skog har klart minskat på grund av biotopföruster. På senare år har det därför inletts projekt för att restaurera ripmyrar; diken läggs igen och träd averkas. Tack vare de här åtgärderna har riporna återvänt till många myrar.

I norra Finland har ripan alltid haft en särskild betydelse och kallas "livets fågel". Nuförtiden bedrivs det i nordligaste Lappland yrkesmässig jakt efter ripa med fallor. I likhet med de övriga hönsfågeln är ripans naturliga bestandsvariationer väldigt stora och därför är också variationerna i avskjutningen betydande.

Ägg 8-12 st.

I kommunerna Utsjoki, Enare och Enontekis får ripa jagas från 10 september till utgången av mars. I övriga delar av landet avslutas jakten den sista oktober.

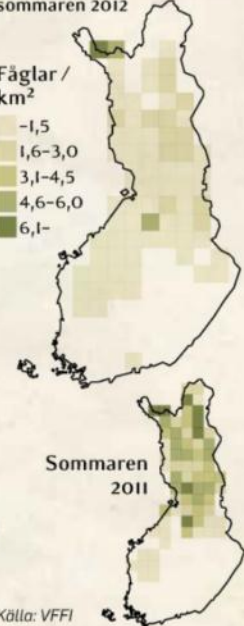
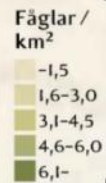
Tidvis införs begränsningar i jakttiderna utifrån resultaten av triangelinventeringarna. Ripa jagas bland annat med stående och stötande hundar.

Hönsfågeln i Finland i storleksordning

Stammens täthet

mätt i rutor om 50 x 50 km sommaren 2012

Källa: VFFI

ILLUSTRATIONER: ASMO RAIMOAHO

Tjäder

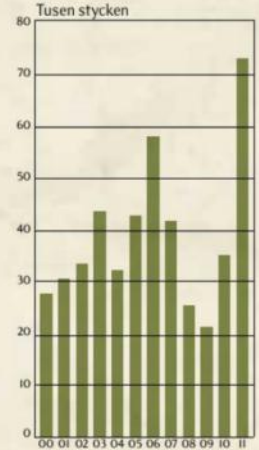
Tetrao urogallus
Capercaillie/Metso

Föda

Vintertid tallbarr. På våren och sommaren gräs och asplöv. På hösten bär. Ungarna livnar sig på insekter.

Den årliga avskjutningen

Tjädern är vår största skogshönsfågel. Uppfloget är bullrande. I flykten är vingarna enfärgat bruna på ovansidan, stjärten är rundad.

Tjädern förekommer i barrskog i hela landet. Artens livsmiljö varierar med årstiden och könet.

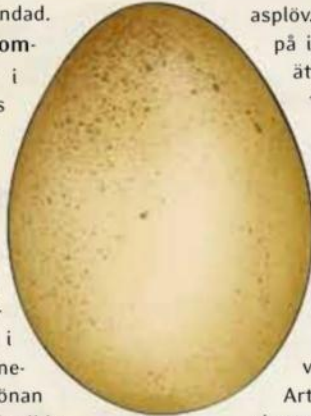
Vintertid uppehåller sig tuppen gärna på tallmossar och tallmoar, sommartid i friska grandomierade skogar. Hönan håller oftast till på talldo-

minerade moar, i blandskog och på mossar.

Födan består på våren och sommaren av gräsväxter, bär och asplöv. Ungarna livnar sig på insekter. På vintern äter tjädern tallbarr.

Tjädern spelar i april. Boet ligger på marken, ofta på en hyggesyta. Bara hönan tar hand om kullen.

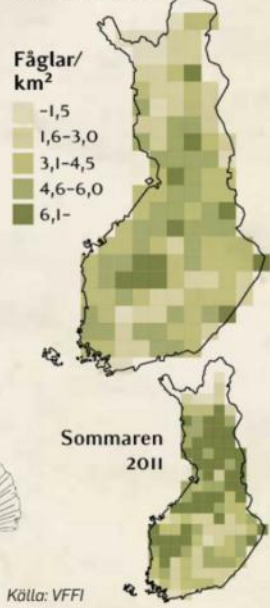
Tjädern har stadigvarande spelplatser som det är viktigt att bevara. Arten är mycket uppskattad bland jägare.

Ägg
6-9 st

Stammens täthet

mätt i rutor om 50 x 50 km sommaren 2012

Hönsfåglarna i Finland i storleksordning

Källa: VFFI